

ஊர்க்கவாயிப்புலவந்துநாலக்ம்

பலவாரகம்,

மயிலனி : : சுங்காயி,

டெவங்கை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குரவேநம்

நவாலி

அட்டகிரிக் கந்தர்ப்பதிகம்.

இஃது

நவாலி

க. சோமசுந்தரஉபாத்தியாயரால்

இயற்றப்பட்டு,

யாழிப்பாணம்

சைவப்பிரகாச யந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சௌமியலூ கார்த்திகைம்

1909.

உருமேவு செம்பொன்முடி யோராறு மிரவிபுரை
 யொளிமேவு குழழங்கிறைகளும்
 ஒன்னலர் நடுங்கிடும் பன்னிருபு யாசலமு
 மொண்கடப் பந்தெரியல்சூழ்
 மருமேவு மார்புமெஞ் ஞானவா தித்தனுய்
 வலுமேவு வடிவேலுமம்
 மங்கைமார் வடிவமும் பேரன்ப ரூள்ளமாம்
 வாவிமலர் சரணமலரும்
 கருமேவு மயிலுநான் கண்டுகளி கொள்வதெக்
 காலமோ வட்டகிரிவாழ்
 கருதடிய ரிருவினையு மிடிபினையு நொடியிலழி
 கந்தசவா மிக்கடவுளே.

(க)

பாருக்கு ளேகளி யுகத்திலே நினைவிடப்
 பரமகா ருண்யரில்லைப்
 படிறன்று பழுமறைக எனுதினம் முறையிடும்
 பத்தர்களு மிதுசொற்றனர்
 சீருக்கு மழியாத திருவுக்கு நற்கல்வி
 தேசுக்கு முன்துபாதச்
 செந்தாம ரைக்கணே பத்திவைத் தவைபெற்ற
 சீரியர்க ஸின்றுமுண்டு
 ஆருக்கு மருள்செய்வை யெளியனேன் மட்டிலோ
 வருளின்றி நீயிருந்தால்
 அதுதரும மாகுமோ பொல்லாத பாவியே
 னகிலுங் தள்ளுமுறையோ
 காருக்கு நிகரென்ன வரமருஞ மீராறு
 கையனே யட்ட கிரிவாழ்
 கருதடிய ரிருவினையு மிடிபினையு நொடியிலழி
 கந்தசவா மிக்கடவுளே.

(க)

குமாரசுவாயிப்புவர் நூல்கம்
புனைப்புகம்,
மயிலனி : சன்னகம்,
வ தீவங்கை.

திருச்சிற்றம்பலம்.
ஸ்ரீ குரவே நம்.
நவாவி

அட்டகிரிக் கந்தர் பதிகம்.

காப்பு.

விநாயகர்.

வெண்பா.

ஞானத் திறனறிந்தோர் நாடுமெழி லட்டகிரித்
தானத்தன் மீதுதமிழ் பாட—வானத்துச்
சஞ்சரிக்குஞ் திங்கட் சடையோ னளித்தமுதற்
குஞ்சரத்தை நெஞ்சே குறி.
வர்ணி.

வெள்ளைக் கமல மலர்மீதுங் கவிவாண
ருள்ளைக் கமலத்து மொத்திருக்கும்—வெள்ளைக்
கலையாளை ஞானக் கலைதேடிக் காண
நிலையாளை நெஞ்சே நினை.

நால்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருமேவு செந்தாம ரைக்காடு பூத்தன்ன
செவ்விதிக மாறமுகமும்
திருவருள் சரந்தொழுகு மீராறு விழிகளுஞ்
தெண்டரள முறுவலழகும்

உருமேவு செம்பொன்முடி யோராறு மிரவிபுரை
 யொளிமேவு குழைகிரைகளும்
 ஒன்னலர் நடுங்கிடும் பண்ணிருபு யாசலமு
 மொண்கடப் பந்தெரியல்குழி
 மருமேவு மார்புமெஞ்சு ஞானவா தித்தனுய்
 வலுமேவு வடிவேலுமம்
 மங்கைமார் வடிவமும் பேரன்ப ருள்ளமாம்
 வாவிமலர் சரணமலரும்
 சகருமேவு மயிலுநான் கண்டுகளி கொள்வதெக்
 காலமோ வட்டகிரிவாழி
 சகருதடிய ரிருவினையு மிடிபினையு நொடியிலழி
 கந்தசுவா மிக்கடவுளே. (க)

பாருக்கு ளேகவி யுகத்திலே நினைவிடப்
 பரமகா ருண்யரில்லைப்
 படிறன்று பழமறைக எனுதினம் முறையிடும்
 பத்தர்களு மிதுசொற்றனர்
 சீருக்கு மழியாத திருவுக்கு நற்கல்வி
 தேசுக்கு முன்துபாதச்
 செந்தாம ரைக்கணே பத்திவைத் தவைபெற்ற
 சீரியர்க வின்றுமுண்டு
 ஆருக்கு மருள்செய்வை யெளியனேன் மட்டிலோ
 வருளின்றி நீயிருந்தால்
 அதுதரும மாகுமோ பொல்லாத பாவியே
 னகிலுங் தள்ளமுறையோ
 காருக்கு நிகரென்ன வரமருளு மீராறு
 கையனே யட்ட கிரிவாழி
 சகருதடிய ரிருவினையு மிடிபினையு நொடியிலழி
 கந்தசுவா மிக்கடவுளே. (க)

மன் னுமெவ் வுயிருக்கு மன்னைந் தந்தைநி
 மற்றுந் யென்றுமுன்னேர்
 வாய்மலர்ந் தருளினு ரதாநம்பி யுன் னுடைய
 மலரடி பிடித்துநாயேன்
 துன் னுமென் நோய்மிடி தொலைத்தருள்வை யென்று
 தொழுதமுது கேட்டுகின்றுல் [னைத்
 சூரசங் காரவை வேலசிங் காரனே
 துவரிதழக் கமலவாய்வின்
 டெண்னென்று கேட்கிலா யாரென்று நோக்கிலா
 யீதென்ன வெகுமாயமோ
 எல்லாரு முன்மக்க ளாக்யா ஞெருவனே
 வேதிலார் மகனையினேன்
 கன்ன னுந் தேனுங் கலந்தசுவை முத்தமிழக்
 கடலேந லட்டகிரிவாழ்
 கருதடிய ரிருவினையு மிடிபினியு நொடியிலழி
 கந்தசுவா மிக்கடவுளே. (ஏ)

அன்னைதன் னுதரம்விட் டிப்புவி யடைந்தா
 னன் றுதொட் டின்றுவரையு
 மடியனேன் பினியினுல் மிடியினு லெய்துபே
 ரவதியெல் லாமெடுத்துப்
 பன்னவென் றுற்பெரிய பாரதக் கதையினும்
 பன்மடங் கதிகமாமே
 பரிவோடு கேட்கவுன் னீராறு செவிகளும்
 பற்றுவெனக்குறித்தோ
 என்னைப் பராமுகனு செய்திஞுந் தாயெனக்
 கினிவேறு துணையுமுன்டோ
 ஈன்றதாய் கோபித் தடித்திடிற் பிள்ளைபோய்
 யாரிடத் தாறுமையா

கன்னற்சி லைச்சித்த சன்கருது மைத்து வீ
கருணைமிகு மட்டகிரிவாழ்

கருதடிய ரிருவினையு மிடிபினியு நொடியிலழி
கந்தசுவா மிக்கடவுளே.

(ஈ)

என்றுநீ யுண்டன் றுயிர்த்தொகைக ஞங்டென்று
மிவைமாசடைந் தமையினால்

இருண்மாசு நிக்கநீ கருணைகொண் டைந்தொழி
வியற்றியா னந்தவெள்ள

மொன்றவைப் பாயென்று முயிரினுக் குயிராகி
யுயிர்கள்வேண் டியனவெல்லா

மொன்றும் விடாதீயு மொருவள்ள லென்றுமறை
யோயாது பறையடிக்கும்

அன்றுள்ள வுயிர்தம்மி னுளைருவ னல்லலே
வயலார் புதுப்படைப்போ

அடியேனை மட்டும்பு றக்கணித் திடுவையே
லருமறைகள் பொய்ப்படாவோ

கன்றும்ம னக்கவலை களொவா யெனக்குரிய
களொகணே யட்டகிரிவாழ்

கருதடிய ரிருவினையு மிடிபினியு நொடியிலழி
கந்தசுவா மிக்கடவுளே.

(ஏ)

எங்கும்வி யாபியா யான்மாக்கள் கேட்கின்ற
வெல்லாம றிந்துவைத்தே

இவர்நேச ரிவர்ப்பகைவ ரென்னது யாருக்கு
மின்னருளை யுதவுமெந்தாய்

இங்கெனது முறையிட்டி லொன்றுவ துன்செவியி
லேறவிலை யோவேறியு

மிரங்கா திருத்தியே விந்தவநி யாயத்தை
யாருக்கெ டுத்துரைப்பேன்

பொங்குநின் பூரணவி யாபகத் தினினன்
 புறம்போ புறம்பாக்கவோர்
 புதுவிதியு முண்டோசொ ஸடியனே ஆன னுடைய
 பொன்னடிக் கபபமபயம்
 கங்கைசிறு வாகுமர சிங்கமுரு காவெனது
 கவலையொழி யட்டகிரிவாழ்
 கருதடிய ரிருவினையு மிடிபிணியு நொடியிலழி
 கந்தசவா மிக்கடவுளே. (க)

சீர்க்குமர மூர்த்தியே யானந்த வெள்ளமே
 சிந்தாம னிக்குவியலே
 தேனேதி னத்தின வுவட்டாத வழுதமே
 செகமெலாஞ் சென்றுசென்று
 பார்க்கின்ற விழிபன்னி ரண்டிலென் பாடெலாம்
 பார்க்கவொரு விழியில்லையோ
 பாருளோர் முறையீடு கேட்கின்ற செவிகளுட்
 பாவியேன் முறையீடுக
 னேர்க்கின்ற தற்கார்செவி யில்லையோ யாரையு
 மெடுத்தருள் கரங்கடம்மி
 லெல்லியேனை யேர்க்கவொரு கரமில்லை யோவவைக
 லொந்தனுக் குரிமையில்லையோ
 கார்க்கண்ட னெற்றிவிழி யாற்றந்த சண்முகா
 கவலையொழி யட்டகிரிவாழ்
 கருதடிய ரிருவினையு மிடிபிணியு நொடியிலழி
 கந்தசவா மிக்கடவுளே. (ஏ)

என்னால் சொல்லி னுமு னக்கருள்வ தில்லையென்
 றி றுமாந்து நீயிருந்தா
 லெல்லியேன் விடுவதே னு வுயிர்கட்கெ லாமுதுசொ
 மாமுன்ற னின்னருளிலே

யென் னுடைய பங்கினை யெனக்கீய்ந் திடாயென் னி
 லென் னுணை யிவ்வழக்கிவ
 வீரேழு லேருகமுங் தெரியும்ப டிக்காடி
 யென்பங்கு வென் றுசொன்வேன்
 நன்னயம் பேசியோர் காசியெ னக்கொடார்
 நாவிரண் டறைகதுப்பில்
 நாட்டினை லீகுவா ருலகத்தி யற்கையிது
 நா னுன் வா யிற்கண்டனன்
 கன்னயத் தோளசுர னுக்கருள்வை யடியர்பாற்
 கருணையிலை யட்டகிரிவாழ்
 கருதடிய ரிருவினையு மிடிபினையு நொடி யிலழி
 கந்தசுவா மிக்கடவுளே. (அ)

சங்தத்த மிழ்ப்பொதிய மலையிலுறை கும்பமுனி
 தன்பாட லுன்பாடலோ
 சங்கத்த மிழ்ச்சலதி மொண்டுண்ட கீரன்மொழி
 தகுபாட லுன்பாடலோ
 பந்தத்தி ருக்கொடிய வேதிருப் புகழ்சொன்ன
 வன்பாட லுன்பாடலோ
 பருகுசுவை யொழுகுகந் தப்புரா னஞ்சொன்ன
 பாவலன் றன்பாடலோ
 உந்தன்வை றும்மொழிக் கருளில்லை யென்பையே
 அயர்கல்வி யில்லாதவர்க்
 குன்னருஞ் மில்லையோ வவர்தமக் குப்புதிய
 தொருதெய்வம் வேறுமுண்டோ
 கந்தனுக் குங்கரி முகற்கினைய சண்முகா
 கவலையொழி யட்டகிரிவாழ்
 கருதடிய ரிருவினையு மிடிபினையு நொடி யிலழி
 கந்தசுவா மிக்கடவுளே. (க)

சீராரு மமராவ திக்கிறைவ னரியோடு
 திருவாணி யுறைநாவினன்
 தேவேயு னக்கப்பர மபயமென வசர்கொன்று
 திருவருள் கொடுத்த திலையோ
 போராடி யெதிர்நின்ற சூரபன் மாவெனும்
 பொல்லாத பாவியுய்யப்
 பொன்னடி பரிக்குமருள் தரவில்லை யோபுசத்துப்
 புலவனுக் கருளாவிலையோ
 நீராடி நியமஞ்செய் கீரணை யடைத்திட்ட
 நீள்பூத மாவியுண்ண
 நீயருள வில்லையோ வென் னுடைய வல்லல்தா
 னீக்குதற் கரிதானதோ
 காராரு முன்கடைக் கண் னுக் கிலக்கதோ
 கவலையொழி யட்டகிரிவாழ்
 கருதடிய ரிருவினையு மிடிவினியு நொடியிலழி
 கந்தசவா மிக்கடவுளே. (க0)

விண்ணேவின் னாடுவெங் கதிரேதன் மதியமே
 வீசவளி யேகனலியே
 மேலான வாரியே பொறைமிக்க பூமியே
 வீயாத வுயிரேயெனுஅ
 வெண்ணேர்ந்த விருநான்கு மூர்த்தமாய் நிற்பையெனி
 வெளியேனி னீயில்லையோ
 இருந்தாலே னல்லகண் டங்கண்டு னருள்செய்த
 லியலாத வொருகருமமோ
 அண்ணேய நாதிதொட்ட டழியாத தந்தையே
 யன்னையே யுன்னையன்றி
 யடியேனி னித்தஞ்ச மாரையடை வேனெந்த
 னரியவினை யாவு நீக்கி

கண்ணேயெனக்குணிரு சுஞ்சவாஞ் சரணங்கள்
கட்டலைசெய்த்தகிரிவாழி

கருதடிய ரிருவினையு மிடியினையு நொடியிலழி
கந்தசுவா மிக்கடவுளை.

(கக)

வாழி.

கலித்துறை.

வேல்வாழி வெற்றி மயில்வாழி யன்பர் விழைகெடுக்குங்
கால்வாழி பன்னிரு கைவாழி வாழி கருணைமுகம்
சேல்வாழு நாட்டத் தியாளையும் வள்ளியும் வாழிசெப்பு
நூல்வாழி வாழி செவ்வே ளட்டமாகிரி நூறுகமே.

முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகன் றிருவடிவாழிக்

அமாராவாஸியாவி நூலகம்

புலவகரம்,

மயில்வனி : : சுள்ளுகம்,

இலங்கூக்.